

PAZIŅOJUMS PRESEI Nr. 122/23

Luksemburgā, 2023. gada 13. jūlijā

Ģenerālvokāta secinājumi lietā C-382/21 P | *EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann*

Ģenerālvokāte *T. Čapeta*: Starptautiskajam nolīgumam, kam tā specifikas dēļ nav tiešas iedarbības, nevar būt arī interpretatīva iedarbība

Parīzes konvencijai par rūpnieciskā īpašuma aizsardzību, par ko ir šī apelācijas sūdzība, var būt tieša un tādējādi arī interpretējoša iedarbība, jo attiecībā uz prioritātes tiesību esamību un ilgumu Savienības likumdevējs Savienības dizainparaugu tiesības ir vēlējis saskaņot ar šo konvenciju.

KaiKai Company Jaeger Wichmann Gbr (turpmāk tekstā – “*KaiKai*”) Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (*EUIPO*) iesniedza pieteikumu reģistrēt vingrošanas un sporta rīkus kā Kopienas dizainparaugus, kā arī prioritātes pieprasījumu, pamatojoties uz agrāku starptautisku pieteikumu, kas iesniegts saskaņā ar Patentu kooperācijas līgumu (turpmāk tekstā – “PKL”) ¹. *EUIPO* noraidīja šo prioritātes pieprasījumu. Tas uzskatīja, ka starptautisks pieteikums saskaņā ar PKL varētu būt pamats Kopienas dizainparauga prioritātes prasījumam, tomēr, kā noteikts Savienības tiesību aktos par Kopienas dizainparaugiem ², šāda prioritāte bija jāpieprasa sešu mēnešu termiņā, ko *KaiKai* bija pārsniegusi. *KaiKai* apgalvoja, ka atbilstoši Parīzes konvencijai ³ piemērojamais prioritātes termiņš bija divpadsmit mēneši, un cēla prasību Vispārējā tiesā.

Ar 2021. gada aprīļa spriedumu Vispārējā tiesa atcēla *EUIPO* lēmumu ⁴. Tā uzskatīja, ka *EUIPO* ir pieļāvis kļūdu, piemērojot sešu, nevis divpadsmit mēnešu prioritātes termiņu. Vispārējā tiesa konstatēja, ka Kopienas dizainparauga prioritātes pieprasījums var tikt pamatots ar iepriekšēju starptautisku pieteikumu saskaņā ar PKL, bet Savienības tiesību aktos nekas nav teikts par piemērojamo prioritātes termiņu. Lai aizpildītu šo tiesiskā regulējuma lakūnu, Vispārējā tiesa ņēma vērā Parīzes konvencijas noteikumus un termiņu, kas ar šo konvenciju noteikts attiecībā uz patentiem, proti, divpadsmit mēnešus. *EUIPO* iesniedza apelācijas sūdzību, apgalvojot, ka Vispārējā tiesa esot aizpildījusi (neesošu) lakūnu Savienības tiesiskajā regulējumā, piešķirot tiešu iedarbību Parīzes konvencijai (kuru tā ir arī nepareizi interpretējusi).

Šodien sniegtajos secinājumos ģenerālvokāte Tamara Čapeta [*Tamara Čapeta*] vispirmām kārtām precizē, ka šajā lietā rodas būtiski jautājumi par starptautisko nolīgumu piemērojamību Savienības tiesās – saikni starptautisko nolīgumu tiešo iedarbību un interpretatīvo iedarbību, kā arī atbilstīgas interpretācijas pienākuma robežām. Tas pamato apelācijas sūdzības pieļaušanu, izmantojot apelācijas sūdzību filtrēšanas mehānismu, saskaņā ar kuru Tiesa apelācijas sūdzību var izskatīt pilnībā vai daļēji tikai tad, “ja tajā tiek izvirzīts jautājums, kas ir nozīmīgs Savienības tiesību vienotībai, konsekvencei vai attīstībai” ⁵.

¹ Parakstīts 1970. gada 19. jūnijā un pēdējo reizi grozīts 2001. gada 3. oktobrī.

² Padomes Regula (EK) Nr. 6/2002 (2001. gada 12. decembris) par Kopienas dizainparaugiem (OV 2002, L 3, 1. lpp.).

³ Parīzes Konvencija par rūpnieciskā īpašuma aizsardzību, kas parakstīta 1883. gada 20. martā, pēdējo reizi pārskatīta 1967. gada 14. jūlijā un grozīta 1979. gada 28. septembrī.

⁴ Spriedums, 2021. gada 14. aprīlis, *The KaiKai Company Jaeger Wichmann/EUIPO*, T-579/19.

⁵ Skat. paziņojumu presei Nr. 53/19.

Ģenerālvokāte skaidro, ka, lai gan Eiropas Savienība nav Parīzes konvencijas dalībniece, šī konvencija Savienībai ir saistoša saskaņā ar *TRIPS* līgumu. Tādējādi šīs konvencijas iespējamā iedarbība Savienības tiesību sistēmā ir tāda pati kā PTO līgumiem. Gadījumos, kad Tiesa ir konstatējusi, ka Savienības likumdevējs ir vēlējies saskaņot savus tiesību aktus ar konkrētām PTO saistībām, tā ir atzinusi PTO līgumu tiešo iedarbību. Turpretim, ja Savienības likumdevējs ir vēlējies pieņemt konkrētu Savienības risinājumu, Tiesa ir atteikusies veikt pārbaudi tiesā, izslēdzot PTO līgumu tiešo iedarbību. Ģenerālvokāte norāda, ka gadījumos, kad starptautiska nolīguma tiešā iedarbība ir izslēgta tā rakstura dēļ, lai nodrošinātu Savienības iestāžu politisko rīcības brīvību, šie paši iemesli prasa izslēgt šī nolīguma interpretatīvo iedarbību.

Tāpēc, ja Parīzes konvencijai netiktu atzīta tieša iedarbība, tai nevarētu būt arī interpretatīva iedarbība. Tomēr ģenerālvokātes ieskatā šajā lietā Parīzes konvencijai var būt tieša un tādējādi arī interpretatīva iedarbība. Viņa uzskata, ka ar Regulas Nr. 6/2002 41. panta 1. punktu Savienības likumdevējs ir vēlējies saskaņot Savienības dizainparaugu tiesības ar Parīzes konvenciju attiecībā uz prioritātes tiesību esamību un ilgumu. Vispārējā tiesa nav interpretējusi Savienības tiesības *contra legem*, konstatējot lakūnu attiecīgajos Savienības tiesību aktos, un nav pieļāvusi kļūdu, mēģinot pēc analogijas ar Parīzes konvenciju novērst šo lakūnu. Tomēr ģenerālvokātes Čāpetas ieskatā Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi šo konvenciju, uzskatīdama, ka divpadsmit mēnešu prioritātes termiņš ir piemērojams, ja Kopienas dizainparauga pieteikums ir balstīts uz agrāku patenta pieteikumu.

Ģenerālvokāte Tiesai ierosina interpretēt Parīzes konvenciju tādējādi, ka tā ļauj vēlāka dizainparauga (tostarp Kopienas dizainparauga) pieteikumu pamatot ar agrāku patenta pieteikumu, ar nosacījumu, ka abu pieteikumu priekšmets būtībā ir identisks. Ģenerālvokāte uzskata, ka šādā gadījumā prioritārais termiņš ir seši mēneši, kas Parīzes konvencijā ir attiecināts uz rūpnieciskajiem dizainparaugiem. Tādējādi ģenerālvokāte secina, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatīdama, ka prioritātes termiņa ilgums ir atkarīgs no pirmā pieteikuma rakstura, nevis no sekojošā pieteikuma rakstura.

PIEZĪME. Ģenerālvokāta secinājumi Tiesai nav saistoši. Ģenerālvokāta uzdevums ir, rīkojoties pilnīgi neatkarīgi, piedāvāt Tiesai juridisku risinājumu viņam nodotajā lietā. Tiesas tiesnešu apspriedes par šo lietu sāksies tikai tagad, un spriedums tiks pasludināts vēlāk.

PIEZĪME. Tiesā var pārsūdzēt Vispārējās tiesas spriedumu vai rīkojumu vienīgi par tiesību jautājumiem. Pārsūdzībai principā nav apturošas iedarbības. Ja apelācijas sūdzība ir pieņemama un pamatota, Tiesa atceļ Vispārējās tiesas nolēmumu. Ja lieta ir gatava izspriešanai Tiesā, tad tā pati var pieņemt galīgu nolēmumu. Pretējā gadījumā tā nodod lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, kurai nolēmums, ko Tiesa pieņēmusi apelācijas tiesvedībā, ir saistošs.

Neoficiāls dokuments plašsaziņas līdzekļu vajadzībām, kas Tiesai nav saistošs.

Pilns secinājumu [teksts](#) tiek publicēts *CURIA* tīmekļvietnē pasludināšanas dienā.

Kontaktpersona presei: Marta Ošleja ☎ (+352) 4303 6005.

Secinājumu nolasīšanas attēli ir pieejami [Europe by Satellite](#) (+32) 2 2964106.

Palieciet ar mums!

